

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Stefan Pietrzak

Sędziowie SO Mariola Urbańska - Trzecka

SO Włodzimierz Hilla - sprawozdawca

Protokolant protokolant sądowy Mateusz Pokora

przy udziale Janusza Bogacza - prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 9 kwietnia 2015 r.

sprawy

R. M. s. T. i B. ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 56 ust. 3 i 57 ust. 1 i 2 i 58 ustęp 1 i 59 ustęp 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

K. K. s. M. i A. ur. (...) w B.

oskarżonego z art. 56 ust. 3, 57 ust. 1 i 2, 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 56 ust. 3, 57 ust. 1 i 2, 59 ust. 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

P. Z. s. J. i E. ur. (...) w N.

oskarżonego z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 25 września 2014 r. sygn. akt IV K 392/13

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne; wymierza oskarżonym opłaty:

- R. M. – 800 (osiemset) złotych,

- K. K. – 800 (osiemset) złotych,

- P. Z. – 925 (dziewięćset dwadzieścia pięć) złotych

za każdą z instancji i obciąża ich w częściach równych wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

R. M. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 23 października 2012 roku w B. przy ul. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie woreczek strunowy z zawartością substancji psychotropowej w postaci amfetaminy nieustalonej ilości, który połknął na widok interweniujących funkcjonariuszy, gdzie w wyniku rozsypania części narkotyku zabezpieczono amfetaminę w ilości 0,12 grama netto, a nadto w mieszkaniu przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie substancję psychotropową w postaci alprazolu w tabletkach o łącznej wadze 2,01 grama netto, przy czym czynu swego dopuścił się w okresie 5 lat od dobytca w okresie od 13.09.2008 r. do 04.12.2008 r. i od 22.10.2010 r. do 10.03.2011 r. kary pozbawienia wolności za czyny z art. 62 ustęp 1 i 59 ustęp 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy IV Wydział Karny z dnia 28.05.2009 r., sygnatura akt IV K 87/09,

tj. o czyn z art. 62 ustęp 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

2. w okresie od lutego 2012 r. do 08.12.2012 r. w B. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, udzielał środków odurzających, w tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynił przygotowania do wprowadzania do obrotu oraz do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, w tym znacznej ilości w ten sposób, że:

a) w ramach przygotowań do wprowadzania do obrotu:

- w dniu 15.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 15 porcji marihuany po 15 złotych za porcję,

- w dniu 15 lutego.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy o wartości 150 zł,

- w dniu 16.02.2012 r. wszedł w porozumienie z A. W. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 5 porcji marihuany za nieustalona kwotę,

- w dniu 25.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 4 porcji kokainy nieustalonej wartości,

- w dniu 15.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy za 180 zł,

- w dniu 26.02.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 porcji marihuany nieustalonej wartości,

- w dniu 26.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy za kwotę 150 zł,

- w dniu 26.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustalona osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy nieustalonej ilości i wartości,

- w dniu 27.02.2012 r. wszedł w porozumienie z A. W. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 porcji kokainy nieustalonej wartości,

- w dniu 29.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osoba i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy za kwotę 200 złotych i marihuany za kwotę 100 złotych,

- w dniu 29.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy nieustalonej wartości, -w dniu 29.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 porcji kokainy nieustalonej wartości,
- w dniu 03.03.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 100 gram za nieustaloną kwotę,
- w dniu 04.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy nieustalonej wartości i ilości, - w dniu 06.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy nieustalonej wartości i 5 porcji marihuany, a następnie sprzedał tej osobie 10 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 06.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy nieustalonej wartości, - w dniu 09.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 20 porcji marihuany po 17 złotych za porcję,
- w dniu 09.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż pół porcji kokainy za kwotę 100 zł, -w dniu 24.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości 130 gram po 17 złotych za porcję,
- w dniu 28.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż amfetaminy po 8 złotych za porcję o łącznej wartości 6.000 zł,
- w dniu 06.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 50 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 06.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości 100 porcji po 16 złotych za gram,
- w dniu 09.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości dwukrotnie po 50 porcji nieustalonej wartości,
- w dniu 12.07.2012 r. wszedł w porozumienie z M. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 razy po 3 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 12.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 10 porcji marihuany i 2 porcji metyleno-dioksy-metametaminy nieustalonej wartości
- w dniu 20.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 24.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 1 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 26.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 5 porcji metyleno- dioksymetametaminy nieustalonej wartości,
- w dniu 31.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości 400 porcji po 14,70 złotych za gram,
- w dniu 01.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości amfetaminy w ilości 100 porcji nieustalonej wartości,

- w dniu 03.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 1 porcji metyleno - dioksymetamfetaminy nieustalonej wartości oraz nieustalonej wartości i ilości kokainy,
- w dniu 05.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 50 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 09.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą w celu zamiany narkotyków, w tym na metyleno-dioksy-metamfetaminę,
- w dniu 10.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 21 porcji amfetaminy nieustalonej wartości,
- w dniu 23.10.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 20 porcji marihuany, 20 porcji mefedronu i 10 porcji amfetaminy,

b) w ramach przygotowań do uczestnictwa w obrocie:

- w dniu 12.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej telefonicznie 5 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 12.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej telefonicznie jedną dużą porcję kokainy nieustalonej wartości,
- w dniu 13.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej marihuaną nieustalonej wartości i ilości,
- w dniu 14.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej telefonicznie 10 porcji kokainy po 200 złotych za porcję,
- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie 3 porcje haszyszu nieustalonej wartości, po czym w kolejnej rozmowie w miejsce 3 porcji haszyszu zamówił 5 porcji haszyszu,

c) w ramach udzielania:

- w dniu 13.03.2012 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci marihuany po 30 złotych za porcję,
- w pierwszej połowie 2012 r. co najmniej dwukrotnie udzielił D. K. środka odurzającego w postaci marihuany po 1 gramie za kwotę 30 złotych za gram,
- w nieustalonym czasie udzielił A. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2 porcji,

d) w ramach wprowadzania do obrotu:

- w dniu 01.03.2012 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających poprzez sprzedaż 650 gram marihuany nieustalonej osobie za nieustaloną kwotę,
- w okresie od lutego 2012 r. do 22 sierpnia 2012 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci około 8 kg marihuany poprzez jej sprzedaż M. M. (2) w ilości po około 1 kilogramie miesięcznie po 15 złotych za gram,
- w dniu 22.08.2012 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 584,92 g poprzez jej sprzedaż M. M. (2) za kwotę 5.000 zł,

przy czym czynu swego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 13.09.2008 r. do 04.12.2008 r. i od 22.10.2010 r. do 10.03.2011 r. kary pozbawienia wolności za czyny z art. 62 ustępow 1 i 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy IV Wydział Karny z dnia 28.05.2009 r., sygnatura akt IV K 87/09,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 i 57 ust. 1 i 2 i 58 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

K. K. został oskarżony o to, że:

3. w okresie od lipca 2011 r. do 02.04.2013 r. w B. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, udzielał środków odurzających, w tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynił przygotowania do wprowadzania do obrotu oraz do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, w tym znacznej ilości w ten sposób, że:

a) w ramach wprowadzania do obrotu:

- okresie od lipca 2011 r. do stycznia 2012 r. w B. wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że w okresie od lipca 2011 r. do listopada 2011 r. przekazał K. B. w celu dalszej sprzedaży marihuanę w łącznej ilości około 200 gram po 20 złotych za gram oraz w okresie od lipca 2011 r. do stycznia 2012 r. przekazał K. B. w celu dalszej sprzedaży amfetaminę w łącznej ilości około 700 gram po 12 złotych za gram, tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

b) w ramach przygotowania do uczestnictwa w obrocie i do wprowadzania do obrotu:

- w dniu 16.03.2012 r. wszedł w porozumienie z P. Z. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie porcji kokainy nieustalonej wartości,

- w dniu 16.03.2012 r. wszedł w porozumienie z M. M. (3) i przyjął od niego telefoniczne zlecenie na dostarczenie kokainy nieustalonej wartości i ilości,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na dostarczenie 600 gram marihuany po 17 zł za porcję,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z P. Z. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na dostarczenie znacznej ilości marihuany - 600 gram po 17 zł za porcję,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. M. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie 3 porcji haszyszu nieustalonej wartości,

- w dniu 20.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. M. i zamówił u niego telefonicznie znaczną ilość środków odurzających w postaci 100 porcji haszyszu o nieustalonej wartości,

- w dniu 25.03.2012 r. wszedł w porozumienie z P. Z. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci 50 porcji marihuany i 20 porcji haszyszu o nieustalonej wartości,

- w dniu 25.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. C. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie 3 porcji haszyszu i 4 porcji marihuany nieustalonej wartości,

c) w ramach udzielania:

- w dniu 02.04.2013 r. W B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił B. J. środek odurzający w postaci marihuany w ilości 10 porcji o wartości 300 złotych,

- w pierwszej połowie 2012 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej kilkukrotnie udzielił R. C. po 1 gramie marihuany po 30 złotych za porcję,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3, 57 ust. 1 i 2, 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

P. Z. został oskarżony o to, że:

4. w okresie od 15.02.2012 r. do 25.03.2012 r. w krótkich odstępach czasu

i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru czynił przygotowania do uczestnictwa w obrocie znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych oraz we wprowadzeniu do obrotu środków odurzających w ten sposób, że:

- w dniu 15.02.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie 200 gram marihuany nieustalonej wartości;

- w dniu 22.02.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie 50-100 gram mefedronu o wartości 60 zł;

- w dniach 25 i 26 .02.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie 300 gram marihuany nieustalonej wartości;

- w dniu 5.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. K. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na sprzedaż 10 gram marihuany o wartości 200 zł;

- w dniu 6.03.2013 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie 350 gram marihuany nieustalonej wartości;

- w dniu 9.03.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie marihuanę w zależności od jakości od 300 gram do kilograma nieustalonej wartości;

tj. o przestępstwo określone w art. 57 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art.12 k.k.;

5. w okresie od stycznia 2013 r. do marca 2013 r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił jednokrotnie K. K. środek odurzający w postaci marihuany w ilości 1 grama za kwotę 20 zł, z tym ustaleniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o przestępstwo określone w art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wyrokiem z 25 września 2014 r. (sygn. akt IV K 392/13) orzekł, że:

I. oskarżonego **R. M.** uznał za winnego czynu opisanego wyżej w pkt. 1., tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie cyt. przepisu ustawy, skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2012 r. do 8.12.2012 r. w B., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, udzielał środków odurzających, w tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynił przygotowania do wprowadzania do obrotu oraz do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, w tym znacznej ilości w ten sposób, że:

a) w ramach przygotowań do wprowadzenia do obrotu:

- w dniu 15.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 15 porcji marihuany po 15 złotych za porcję,

- w dniu 15.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy o wartości 150 zł,
- w dniu 16.02.2012 r. wszedł w porozumienie z A. W. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 5 porcji marihuany za nieustaloną kwotę,
- w dniu 25.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 4 porcji nieustannego środka odurzającego nieustalanej wartości,
- w dniu 25.02.2012 r. wszedł w porozumienie nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy za 180 zł,
- w dniu 26.02.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na 3 porcje marihuany nieustalanej wartości, - w dniu 26.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy za kwotę 150 zł,
- w dniu 26.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy nieustalanej ilości i wartości, - w dniu 27.02.2012 r. wszedł w porozumienie z A. W. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 5 porcji środka odurzającego nieustalanej wartości,
- w dniu 29.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osoba i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy za kwotę 200 złotych i marihuany za kwotę 100 złotych,
- w dniu 29.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił jedną porcję kokainy nieustalanej wartości,
- w dniu 29.02.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 porcji nieustalonego środka odurzającego nieustalanej wartości,
- w dniu 03.03.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 100 gram za nieustaloną kwotę,
- w dniu 04.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż kokainy nieustalanej wartości i ilości, -w dniu 06.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy nieustalanej wartości, 3 porcji nieustalonego środka odurzającego i 5 porcji marihuany, a następnie sprzedał tej osobie 10 porcji marihuany nieustalanej wartości,
- w dniu 06.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osoba i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż porcji kokainy nieustalanej wartości,
- w dniu 09 03 2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 20 porcji marihuany po 17 złotych za porcję,
- w dniu 09.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż pół porcji kokainy za kwotę 100 zł,
- w dniu 24.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości 130 gram po 17 złotych za porcję,
- w dniu 28.03 .20 12 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż amfetaminy po 8 złotych za porcję o łącznej wartości około 6.000 zł,

- w dniu 06.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 50 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 06.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości 100 porcji po 16 złotych za gram,
- w dniu 09.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości dwukrotnie po 50 porcji nieustalonej wartości,
- w dniu 12.07.2012 r. wszedł w porozumienie z M. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 razy po 3 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 12.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 10 porcji marihuany i 2 porcji metyleno-dioksy-ametafetaminy nieustalonej wartości,
- w dniu 20.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 3 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 24.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 1 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 26.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 5 porcji metyleno-dioksy-metametaminy nieustalonej wartości,
- w dniu 31.07.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości marihuany w ilości 400 porcji po 14,70 złotych za gram,
- w dniu 01.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż znacznej ilości amfetaminy w ilości 100 porcji nieustalonej wartości,
- w dniu 03.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 1 porcji metyleno-dinksy-metametaminy nieustalonej wartości oraz nieustalonej wartości i ilości kokainy,
- w dniu 05.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 50 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 09.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą w celu zamiany narkotyków, w tym na metyleno-dioksy-metametaminę,
- w dniu 10.08.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 21 porcji amfetaminy nieustalonej wartości,
- w dniu 23.10.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i przyjął od niej telefoniczne zamówienie na sprzedaż 20 porcji marihuany, 20 porcji rnefedronu, 10 porcji amfetaminy,

b) w ramach przygotowań do uczestnictwa w obrocie:

- w dniu 12.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej telefonicznie 5 porcji marihuany nieustalonej wartości,
- w dniu 12.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej telefonicznie jedną dużą porcję kokainy nieustalonej wartości,

- w dniu 13.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej marihuanę nieustalonej wartości i ilości,

- w dniu 14.03.2012 r. wszedł w porozumienie z nieustaloną osobą i zamówił u niej telefonicznie 10 porcji kokainy po 200 złotych za porcję,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z K. K. i zamówił u niego telefonicznie 3 porcje haszyszu nieustalonej wartości, po czym w kolejnej rozmowie w miejsce 3 porcji haszyszu zamówił 5 porcji haszyszu,

c) w ramach udzielania:

- w dniu 13.03.2012 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci marihuany po 30 złotych za porcję,

- w pierwszej połowie 2012 r. co najmniej dwukrotnie udzielił D. K. środka odurzającego w postaci marihuany po 1 gramie za kwotę 30 złotych za gram.

- w nieustalonym czasie udzielił A. W. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 2 porcji

d) w ramach wprowadzania do obrotu:

- w dniu 01.03.2012 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających poprzez sprzedaż 650 gram marihuany nieustalonej osobie za nieustaloną kwotę,

- w okresie od lutego 2012 r. do 22.08.2012 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci około 8 kg marihuany poprzez jej sprzedaż M. M. (2) w ilości po około 1 kg miesięcznie po 15 złotych za gram,

- w dniu 22.08.2012 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 584,92 g poprzez jej sprzedaż M. M. (2) za kwotę 5.000 zł,

przy czym czynu swego dopuścił się w okresie 5 lat od odbycia w okresie od 13.09.2008 r. do 04.12.2008 r. i od 22.10.2010 r. do 10.03.2011 r. kary pozbawienia wolności za czyny z art. 62 ust. 1 i 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28.05.2009 r., sygn. akt IV K 87/09,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 i art. 57 ust. 1 i 2 i art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 56 ust. 3 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazał go na karę 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości po 20 zł stawka;

III. na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzył temuż oskarżonemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego **K. K.** uznano za winnego tego, że w okresie od lipca 2011 r. do 2.04.2013 r. B., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających oraz substancji psychotropowych, udzielał środków odurzających, w tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czynił przygotowania do wprowadzania do obrotu oraz do uczestnictwa w obrocie środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, w tym znacznej ilości w ten sposób, że:

a) w ramach wprowadzania do obrotu:

- w okresie od lipca 2011 r. do stycznia 2012 r. w B. wprowadził do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że w okresie od lipca 2011 do listopada 2011 przekazał K. B. w celu dalszej sprzedaży marihuanę w łącznej ilości około 200 gram po 20 złotych za gram oraz w okresie od lipca 2011 r. do stycznia 2012 r. przekazał K. B. w celu dalszej sprzedaży amfetaminę w łącznej ilości około 700 gram po 12 złotych za gram,

b) w ramach przygotowania do uczestnictwa w obrocie i do wprowadzenia do obrotu:

- w dniu 16.03.2012 r. wszedł w porozumienie z P. Z. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie porcji kokainy nieustalonej wartości,

- w dniu 16.03.2012 r. wszedł w porozumienie z M. M. (3) i przyjął od niego telefoniczne zlecenie na dostarczenie kokainy nieustalonej wartości i ilości,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. K. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na dostarczenie 600 gram marihuany po 17 zł za porcję,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z P. Z. i przyjął od niego telefoniczne zamówienie na dostarczenie znacznej ilości marihuany - 600 gram po 17 zł za porcję,

- w dniu 19.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. M. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie 3 porcji haszyszu nieustalonej wartości,

- w dniu 20.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. M. i zamówił u niego telefonicznie znaczną ilość środków odurzających w postaci 100 porcji haszyszu o nieustalonej wartości,

- w dniu 25.03.2012 r. wszedł w porozumienie z P. Z. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci 50 porcji marihuany i 20 porcji haszyszu o nieustalonej wartości,

- w dniu 25.03.2012 r. wszedł w porozumienie z R. C. i przyjął od niego zlecenie telefoniczne na dostarczenie 3 porcji haszyszu i 4 porcji marihuany nieustalonej wartości,

- dniu 02.04.2013 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił B. J. środek oduczający w postaci marihuany w ilości 10 porcji o wartości 300 złotych,

- w pierwszej połowie 2012 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co najmniej kilkakrotnie udzielił R. C. po 1 gramie marihuany po 30 złotych za porcję,

tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 1 i 2, art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k., skazano go na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości po 20 zł stawka;

V. oskarżonego **P. Z.** uznano za winnego czynu

zarzucanego mu w pkt. 4. aktu oskarżenia, tj. czynu z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to, na podstawie art. 57 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 3 k.k., skazano go na karę 2 lat pozbawienia wolności;

VI. tegoż oskarżonego uniewinniono od czynu zarzucanego mu w pkt. 5. aktu oskarżenia;

VII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na 5-letni okres próby;

VIII. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddano oskarżonego pod dozór kuratora;

IX. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu grzywnę w wysokości 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 25 zł.

X. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego R. M. kary pozbawienia wolności zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania od 15.01.2013 r. do 7.03.2014 r., a oskarżonego K. K. okres tymczasowego aresztowania od 10.04.2013 r. do 16.04.2014 r.;

XI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. zasądzono od oskarżonego R. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 125.900 zł tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. zasądzono od oskarżonego K. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 12 790 (dwanaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XIII. na podstawie art. 70 ust. 4 cyt. ustawy zasądzono od każdego z oskarżonych tytułem nawiązki na rzecz (...) Ośrodka (...) w B. kwoty po 5.000 zł na cele związane z przeciwdziałaniem narkomanii;

Niniejszy wyrok zawiera nadto rozstrzygnięcia dotyczące kosztów procesu w sprawie.

Niniejszy wyrok został zaskarżony w trybie apelacji przez obrońców oskarżonych.

Obrońca oskarżonego R. M. podniosła zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

1. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającej na uchybieniu zasadom logicznego rozumowania przez:

a) uwzględnieniu przez sąd opinii biegłego z zakresu kryminologii, przestępczości zorganizowanej, slangu narkotykowego i przestępczego, która jest niepełna i wewnętrznie sprzeczna, a interpretacja znaczeń poszczególnych słów i zwrotów z uwagi na brak obiektywnego kryterium odniesienia budzi istotne wątpliwości co do jej prawidłowości,

b) uznaniu za wiarygodne niezwyfikowane żadnym dowodem zeznania świadka M. M. (2) dotyczące transakcji narkotykowych do jakich rzekomo dochodziło między nim a oskarżonym R. M., podczas gdy wspomniany świadek posiadał osobisty interes w złożeniu zeznań obciążających oskarżonego ze względu na skorzystanie z instytucji przewidzianej w art. 60 § 3 k.k., a nadto wskutek błędnie dokonanej oceny dowodów, nie rozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego niedających się usunąć wątpliwości wynikających z opinii biegłego, a także zeznań św. M. M.;

c) art. 410 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 15 ustawy o Policji i art. 393 § 1 k.p.k. poprzez nieujawnienie w całości materiału dowodowego poprzez nieodtworzenie w toku rozprawy utrwalonych rozmów telefonicznych i poprzestanie na ujawnieniu odczytanych stenogramów, które wobec obowiązku ujawnienia całości materiału dowodowego nie mogą uchodzić za dowód samoistny;

d) art. 4 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. poprzez zaniechanie przesłuchania w charakterze świadków funkcjonariuszy Policji prowadzących czynności na etapie posterowani przygotowawczego na okoliczność zbadania kwestii wywierania przez nich wpływu na wypowiedzi świadków D. K., A. W., K. B., w sytuacji gdy sytuacja taka mogła mieć miejsce;

e) art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez niezawiadomienie obrońcy o czasie i miejscu dokonania przesłuchania oskarżonego i przeprowadzenie tej czynności podczas jego nieobecności;

2. a nadto zarzut wymierzenia oskarżonemu rażąco niewspółmiernie surowej kary i środka karnego w postaci przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa oraz nawiązki.

W konkluzji apelująca wniosła o uniewinnienie oskarżonego względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego K. K., powołując się na podstawę odwoławczą określoną w art. 438 pkt 2 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, polegające na uchybieniu zasadom logicznego rozumowania, co mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku, a co w konsekwencji doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych, co do ilości środków odurzających i psychotropowych w zakresie sprawstwa oskarżonego co do czynu polegającego na uczestnictwie w obrocie i wprowadzeniu do obrotu (pkt 3 lit. b. aktu oskarżenia) poprzez dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonego oraz uwzględnieniu przez Sąd opinii biegłego, która jest niepełna i wewnętrznie sprzeczna, a interpretacja znaczeń poszczególnych słów i zwrotów z uwagi na brak obiektywnego kryterium odniesienia budzi istotne wątpliwości co do jej prawidłowości

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 3 lat pozbawienia wolności.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku przez wyeliminowanie w opisie czynu ciągłego 50 porcji marihuany i 20 porcji haszyszu w zachowaniu z 25.03.2012 r. i przyjęcie odpowiednio 5 i 2 porcji, względnie o uchyleni wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego P. Z., powołując się na podstawy odwoławcze określone w art. 438 pkt 2-4 k.p.k., powyższemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu sprawstwa oskarżonego;

2. obrazę przepisu art. 4 k.p.k. poprzez ustalenie okoliczności faktycznych wyłącznie na niekorzyść oskarżonego z pominięciem faktów i dowodów przemawiających na jego korzyść, art. 7 k.p.k. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nie rozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego niedających się usunąć wątpliwości;

3. naruszenie przepisów poprzez nie przeprowadzenie dowodu z nagrań głosowych.

W konkluzji autor apelacji wniósł uniewinnienie względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazani sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Powyższe apelacje należało uznać za oczywiście bezzasadne, w rozumieniu treści przepisu art. 457 § 2 k.p.k., wobec czego zaskarżony wyrok podlegał utrzymaniu w mocy.

W ocenie sądu odwoławczego, sąd pierwszej instancji w sposób w pełni **należyty, kompletny i wyczerpujący** przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie, po czym poczynił jak najbardziej **trafne ustalenia** faktyczne skutkujące uznaniem sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów, po przeprowadzeniu – wbrew twierdzeniom i zarzutom apelującego -kompleksowej, wnikliwej, gruntownej i jak najbardziej prawidłowej analizy i oceny całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego.

W ocenie organu ad quem, sąd orzekający w swym kompletnym, obszernym, rzeczowym, logicznym i jak najbardziej przekonującym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, czyniącym zadość tym wymogom, jakie zakreśla się dlań treścią przepisu art. 424 k.p.k., wskazał na jakich dowodach oparte zostały dokonane ustalenia faktyczne i z jakich to powodów nie uznano dowodów przeciwnych, w tym także wyjaśnień oskarżonego. Z treści uzasadnienia zatem w sposób jednoznaczny, przejrzysty i całkowicie zrozumiały wynika, **dlaczego zapadł taki właśnie wyrok**. Przedstawiona ocena dowodów, jak wspomniano – wbrew twierdzeniom obrony - w żaden sposób nie wykracza

poza granice ich swobodnej oceny, uwzględnia wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasady logicznego rozumowania, jak najbardziej uprawniając z ochrony przewidzianej właśnie treścią przepisu art. 7 k.p.k.

Sąd odwoławczy w powyższym zakresie z tą argumentacją, jaka została tamże przywołana, w pełni się utożsamia i się do niej odwołuje, nie dostrzegając, zatem konieczności ponownego szczegółowego jej przytaczania.

Czyniąc natomiast zadość stosownym wymogom procesowym przewidzianym dla postępowania odwoławczego treścią przepisów art. art.: 433 § 2 i 457 § 3 k.p.k., należy stwierdzić co następuje:

Niniejsza apelacja jawi się jako tyleż nietrafne, co jedynie **polemiczne** wobec ustaleń sądu orzekającego oraz **rzetelnej, wyczerpującej, logicznej** i w pełni **przekonującej** argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie dostarczając merytorycznych argumentów tego rodzaju, które uprawniałyby do podzielenia zarzutów sformułowanych w tychże środkach odwoławczych oraz zawartej tam argumentacji.

Podkreślenia wymaga, że sąd orzekający, postępując stosownie do tego wymogu, jaki stawia przed nim treść przepisu właśnie art. 410 k.p.k., przeanalizował i ocenił **wszystkie dowody**, jakie zostały przeprowadzone w sprawie, w pełni prawidłowo ustalając stan faktyczny w sprawie (art. 2 § 2 k.p.k.), a sam fakt, że strony nie satysfakcjonuje rezultat tego procesu ocennego i decyzyjnego, bynajmniej sam przez się **nie uprawnia** jeszcze do formułowania tego rodzaju zarzutów odwoławczych.

Sąd orzekający uprawniony jest do dokonywania własnych ustaleń faktycznych właśnie w granicach **swobodnej oceny dowodów** i wiąże się z tym między innymi jego dyskrecjonalne uprawnienie do uznania części dowodów za rzeczowe, przydatne dla czynionych ustaleń, a w konsekwencji za wiarygodne i miarodajne, a tym samym do odmówienia tych przymiotów innym dowodom, a więc także np. wyjaśnieniom oskarżonego, czy zeznaniom przywoływanego świadka, naturalnie przy pełnym zachowaniu (jak miało to miejsce) tych reguł i zasad oceny dowodów, jakie określone są treścią art. 7 k.p.k.

Zatem, jeżeli tylko ustalony w ten sposób stan faktyczny jawi się jako **logiczne następstwo** dokonanej w taki sposób analizy i oceny, a nadto znajduje swe oparcie i uzasadnienie także w świetle wskazań wiedzy i zasad doświadczenia życiowego (w tym wypadku postrzeganego przez sąd odwoławczy w zgoła odmienny sposób, aniżeli czyni to obrona, właśnie w sposób zupełnie dowolny), naturalnie ze stosownym wsparciem w treści dowodów zebranych w sprawie, to nie można skutecznie podnosić tego rodzaju zarzutów, jak czynią to autorzy apelacji w zakresie ustaleń faktycznych w sprawie. Ustalenia te poczynione w niniejszej sprawie opierają się na dokładnej, wnikliwej, kompletnej i wyczerpującej analizie całokształtu materiału dowodowego, w tym także tych dowodów (także wyjaśnień oskarżonych), która to ocena żadną miarą nie wykazuje cech dowolności. W sprawie tej kwestia sprawstwa oskarżonych została ustalona w oparciu o dowody należycie wprowadzone na rozprawie głównej do podstawy wyrokowania.

W pierwszym rzędzie należałoby odnieść się do tych zarzutów apelacyjnych zawartych w poszczególnych środkach odwoławczych, w których zakwestionowano zasadność czynienia w sprawie ustaleń faktycznych w oparciu o opinię biegłego z zakresu kryminologii, przestępczości narkotykowej, slangu narkotykowego i przestępczego – J. W.. Podkreślenia wymaga, że oczywista **nie był to jedyny dowód** w sprawie, w oparciu o który ustalono sprawstwo poszczególnych oskarżonych, jak też zakres teje odpowiedzialności.

Biegły ów natomiast przede wszystkim w sposób nader klarowny i przejrzysty zaprezentował wszelkie **źródła** swej wiedzy posiadanej w tym zakresie i doświadczenia opiniodawczego w tym przedmiocie (k. 1708-1708v), a następnie bardzo **rzetelnie, logicznie, zrozumiale** i ze wszech miar **przekonująco** uzasadnił swe stanowisko co do zdekodowania wszelkich tych danych i okoliczności, które stanowiły przedmiot i zakres jego opinii. Podkreślał przy tym, że jeśli z jakiegokolwiek z podanych przez siebie powodów zachodziły jakiegokolwiek wątpliwości w tym względzie, wszystkie one były przezeń dekodowane i „rozstrzygane” **na korzyść** oskarżonych, a w konsekwencji, bądź to w ogóle nie były określane jako transakcje stanowiące przedmiot owych przestępnych zarzutów, bądź też dotyczyły to rodzaju

poszczególnych środków odurzających, względnie ich ilości, czy też ceny (por. k. 190-197, 551-557, 776-784, 803-804, 1708-1710).

Oczywiste jest, że w przypadku każdej wiedzy specjalistycznej, co do której ani sąd, ani strony nie mają niezbędnych wiadomości specjalnych, właśnie z tego to powodu zasięga się opinii biegłych. W konsekwencji, więc ocena określonej opinii, dotycząca jakiegokolwiek materii, podlega naturalnie weryfikacji sądu orzekającego, jako „najwyższego biegłego”, acz przede wszystkim z **należyтым odniesieniem się** m.in. właśnie do tej argumentacji, sposobu rozumowania i wnioskowania biegłego, które biegły prezentuje dla uzasadnienia swego stanowiska.

Tak właśnie było w niniejszej sprawie. **Doświadczenie życiowe i orzecznicze sądu** w określonym zakresie niechybnie pozwala sądowi o tyle łatwiej podążyć za stanowiskiem biegłego i umożliwiały weryfikację treści jego opinii, o ile pewne terminy, zwroty i określenia występują dość powszechnie w tej kategorii spraw. W pozostałym zakresie stosownej oceny wymagały właśnie, już to zadeklarowane przez biegłego jego dotychczasowy dorobek naukowy, jak i doświadczenia zawodowe oraz związane z tym kwalifikacje, już to sposób rozumowania i wnioskowania biegłego w poszczególnych przypadkach. Przy czym w pełni przekonuje i to, a co umknęło apelującym, że język środowiska zajmującego się tego rodzaju przestępczością, z różnych, wskazanych także przez biegłego powodów, jest **dynamiczny, ewoluuje**, a i ma swoją specyfikę w zależności od wszelkich tych okoliczności i uwarunkowań, które biegły zasygnalizował i do których się odwołał. Równocześnie zaś, także dla sądu było oczywiste i to, że sprawcy niejednokrotnie, na różne sposoby próbowali **kamuflować** treść poszczególnych rozmów i wymian informacji. W konsekwencji, **nie zawsze** i nie wszędzie i nie w każdym wypadku, co do każdego sprawcy „musiały” występować te same terminy, zwroty i wyrażenia dla określenia tożsamyh okoliczności, jak „oczekiwaliby” tego autorzy poszczególnych apelacji. Zatem, wszelkie próby suponowania ze strony apelujących, jakoby określone, podnoszone w apelacjach rozmowy czy terminy „mogły”, a w konsekwencji miały wskazywać na neutralny ich charakter i dotyczyć np. „pogody czy ilości stopni Celsjusza danego dnia” (**sic!**) - (s. 3 apelacji obrońcy osk. P. Z.), wprost rażą naiwnością i **nie wytrzymują krytyki**. Zwłaszcza, że wymowa i wartość dowodowa wszystkich przeprowadzonych dowodów, w ich **całościach** i wzajemnym ze sobą powiązaniu, w sposób oczywisty przekonuje, że wszystkie te rozmowy i wymiany informacji, jakie uczyniono przedmiotem badania w niniejszej sprawie, a które następnie stanowiły podstawę przypisania sprawcom rzeczonych czynów, w sposób oczywisty dotyczyły owej, jakże różnorodnej przestępczej opisanej w sentencji wyroku.

Zatem, już tylko nawiasem mówiąc, fakt wpisania takowego biegłego na listę biegłych określonego sądu okręgowego, także z powodzeniem daje **rękojmię** dysponowania przezeń kwalifikacjami pozwalającymi na miarodajne i rzetelne opiniowanie w tej kategorii spraw, jaką jego specjalność obejmuje. To naturalnie, jak w przypadku każdej opinii, nie zwalnia sądu od dokonywania rzetelnej, krytycznej jej oceny, jaka to ocena w tej sprawie została przeprowadzona, z opisanym wyżej rezultatem. Z tych to wszystkich powodów także sąd odwoławczy uznał, że przedmiotowa opinia, należycie wprowadzona do podstawy prawnej wyrokowania w sprawie, uprawniała do dokonania na jej podstawie takich ustaleń, jakie w konsekwencji implikowały zakres odpowiedzialności poszczególnych oskarżonych, opisany w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. W konsekwencji tożsame względy nakazywały uznać, że wszelkie owe zarzuty apelujących co do mankamentów owej opinii (jej niepełności, czy wewnętrznej sprzeczności) nie mogły zasługiwać na aprobatę, a ujawniane, związane z tym „wątpliwości” nie były uprawnione.

Równocześnie, przypomnienia wymaga, a o czym już wzmiankowano, że dowód ów był to tylko **jednym z licznych** dalszych dowodów przeprowadzonych na rozprawie i uczynionych w ten sposób podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Wszystkie one w swym **całościach** i **wzajemnej koherencji** tworzą spójną, zwartą, kompletną całość, w pełni pozwalającą na takie właśnie konstatacje, jakie poczynił sąd pierwszej instancji w części orzekającej wyroku, uzasadniając następnie swe stanowisko w szczegółowym, obszernym, kompletnym, logicznym i jak najbardziej przekonującym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Argumentacji tej, jak już wspomniano, obecnie nie ma powodu ponownie przywoływać.

Jako całkowicie niezasadne uznać należało próby zdeprecjonowania wartości dowodowej depozycji pochodzących od św. M. M. (2).

Przede wszystkim, truizmem byłoby przypominać, że sam fakt korzystania przez określonego świadka z dobrodziejstwa przewidzianego treścią przepisu art. 60 § 3 k.k., sam przez się bynajmniej nie może jeszcze skutecznie uprawniać do formułowania tego rodzaju zarzutów zmierzających do zakwestionowania złożonych przez niego zeznań. To z woli samego ustawodawcy wynika, że świadek taki, jeśli spełni wszelkie, przewidziane tamże warunki, **właśnie z tego powodu** może liczyć na wynikające z tegoż dobrodziejstwo i liczyć na złagodzenie odpowiedzialności za swój czyn.

Równie oczywiste przy tym jest i to, że dowód taki wymaga szczególnie wnikliwej analizy i oceny, a równocześnie, winien on znajdować stosowne, konieczne wsparcie w treści dalszych dowodów, spełniających walory miarodajnych i wiarygodnych. Z takimi dowodami w niniejszej sprawie oczywista **mamy do czynienia**, a sąd a quo poddał je – jak wspomniano – swej rzetelnej i wnikliwej analizie i ocenie, poczynając choćby od oceny jakże naiwnych i infantylnych wyjaśnień **osk. R. M.** (s. 22-25 uzasadnienia), wyjaśnień **osk. K. K.** w znaczącym stopniu przyznającego się do stawianych zarzutów i opisujących w znaczącym zakresie szereg istotnych dla sprawy okoliczności (s. 25-28)), poprzez zeznania **śwd. K. B.**, w zakresie uznanym za wiarygodne (s. 30-31), **śwd. D. K.** (s. 32-33), zeznania **dalszych świadków** w pełni korespondujących, z różnym zakresem, z resztą materiału dowodowego, a kończąc na tych wszystkich dalszych dowodach, jakie wiążą się z rejestracją i dokumentacją dotyczącą rozlicznych, dowodowych **rozmów telefonicznych**, jakie poszczególni oskarżeni oraz występujący w sprawie świadkowie prowadzili między sobą, a które to dowody wprowadzono do podstawy wyrokowania i uczyniono przedmiotem opinii biegłego, a następnie analizy i oceny ze strony sądu meriti.

Nie był możliwy do podzielenia także zarzut związany z „zaniechaniem przesłuchania funkcjonariuszy Policji prowadzących czynności na etapie postępowania przygotowawczego na okoliczność zbadani kwestii wywierania przez nich wpływu na wypowiedzi świadków” (s. 2 apelacji obrońcy osk. R. M.). W tym zakresie wystarczyło sięgnąć do **treści zeznań** wymienionych, by uznać, że tego rodzaju supozycje są zupełnie gołosłowne i całkowicie bezzasadne.

Niepodobna bowiem w sposób uprawniony formułować taką oto tezę i na jej podstawie tego rodzaju zarzut apelacyjny, w sytuacji gdy świadkowie, których przywołuje tamże obrońca, zeznali w szczególności: **śwd. K. B.** – „Osoba która mnie przesłuchiwała straszyla mnie. Powiedziała, że jak nie będę mówił prawdy to pójdę do więzienia. Ja powiedziałem prawdę” (k. 1506); **D. K.** – „Policjant wjechał mi na psychikę. Policjant nie krzyczał, ni groził mi...” (k. 1507v); zaś w przypadku **śwd. A. W.** wywieranie wpływu na jego zeznania miałyby polegać na tym, że: „... na komisariacie Policji odniosłem wrażenie, że policjant chciał abym mówił na R. (...). Ja zostałem zaskoczony pytaniem policjanta i być może powiedziałem, że zdarzyło się raz czy dwa, że R. załatwił mi marihuanę” (k. 1508). Wydaje się, że powyższe nie wymaga jakiegokolwiek dalej sięgającego komentarza w tym względzie.

Obrońca osk. P. Z. swej apelacji **wyraźnie zapomniał**, że wobec treści i charakteru czynu przypisanego temuż oskarżonemu zgoła irrelevantne znaczenie ma to, czy do określonych transakcji pomiędzy ww. a osk. K. K. doszło, jako że w tym zakresie zarzucano mu, a następnie przypisano czyn polegający na „przygotowaniu do uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi” – art. 57 ust. 1 i 2 cyt. ustawy.

Uzasadnienie apelacji nie dostarcza przy tym **jakiegokolwiek** argumentacji co do tego zarzutu, jaki wiąże się z mającym mieć miejsce „pominięciem (przez Sąd Rejonowy) faktów i dowodów zgromadzonych w niniejszym postępowaniu przemawiających na jego korzyść” (pkt 2 apelacji). Nie trzeba dodawać, że sąd odwoławczy nie doszukał się argumentów pozwalających potwierdzić powyższą tezę.

Nie były trafne również te, jednorodne w poszczególnych apelacjach, zarzuty, jakie dotyczyły nie przeprowadzenia dowodu z odtworzenia poszczególnych nagrań z podsłuchów, z których ujawnione stenogramy wprowadzono do podstawy wyrokowania i uczyniono podstawą dokonanych ustaleń faktycznych. Niezależnie już od tego, że strony **nie składały** w tym przedmiocie wniosku na rozprawie (vide zwłaszcza k. 1584, 1586-1587, 1590), nie dostrzegając widać tego rodzaju potrzeby, to również w apelacjach **nie wykazano**, z jakich to powodów nie przeprowadzenie dowodu w tym zakresie i oparcie się wyłącznie na stenogramach rozmów mogło mieć wpływ na treść zapadłego wyroku. Zwłaszcza, że przecież nie o intonację, barwę głosu czy inne tego rodzaju okoliczności w sprawie idzie, a jedynie o

prostą, zwykłą interpretację zwrotów, określeń, wyrażeń, terminów poddanych analizie przez biegłego, a następnie przez sąd meriti.

Całkowicie chybione są także ten zarzuty apelacyjne, jaki wiążą się z podnoszoną obrazą przepisu **art. 5 § 2 k.p.k.** Stan określany przez ustawodawcę jako „niedające się usunąć wątpliwości” powstaje (jeśli pominąć wątpliwości natury prawnej, a nie faktycznej), dopiero w następstwie oceny dowodów wedle reguł i zasad przewidzianych treścią art. 7 k.p.k. Dopiero wówczas bowiem można stwierdzić, czy tak rozumiane „wątpliwości” w ogóle miały miejsce, czy miały charakter rozsądnych, rzeczowych, a nie wymaginowanych, czy i jakie miały znaczenie dla kwestii odpowiedzialności prawnej oskarżonego, czy zdołano je przewyciężyć w sposób dopuszczalny przez przepisy proceduralne itp. O naruszeniu zasady in dubio pro reo nie można zatem mówić wówczas, gdy sąd w następstwie pełnej i poprawnie dokonanej swobodnej oceny dowodów uznał, iż brak jest wątpliwości, albo, że nie mają one znaczenia dla odpowiedzialności prawnej oskarżonego. Tak więc przewidzianej w treści cyt. przepisu ustawy reguły przesądzenia na korzyść oskarżonego wątpliwości niedających się usunąć nie wolno traktować w sposób uproszczony. Każdą niejasność (sprzeczność) w dziedzinie ustaleń faktycznych należy w pierwszym rzędzie zredukować wszechstronną inicjatywą dowodową, a następnie wnikliwą i dogłębną analizą całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie. Jeżeli zatem z zebranego materiału dowodowego wynikłyby różne wersje przebiegu wydarzeń objętych aktem oskarżenia, to nie jest to jeszcze jednoznaczne z zaistnieniem wątpliwości tego rodzaju, których nie da się usunąć, w rozumieniu treści art. 5 § 2 k.p.k. W taki wypadku sąd orzekający zobligowany jest do dokonania ustaleń faktycznych właśnie na podstawie swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Tak też się stało w niniejszej sprawie. Zgromadzony materiał dowodowy Sąd Rejonowy władny i zobowiązany był ocenić wedle reguł i zasad oceny dowodów przewidzianych treścią przepisu art. 7 k.p.k., a wynik tego rozumowania i wniosku, zdaniem Sądu Okręgowego, w pełni uprawnienie korzysta z ochrony przewidzianej treścią tegoż przepisu ustawy.

W obecnym układzie procesowym niczego istotnego w sprawie nie może zmienić podniesiona przez obrońcę osk. R. M. obraza przepisów art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., a i autor apelacji nie wykazał w jakikolwiek sposób, z jakiego to powodu i w jakim zakresie miałyby to być relewantne z punktu widzenia stanu wszystkich dowodów w sprawie, a zwłaszcza końcowego rozstrzygnięcia merytorycznego.

Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości sądu ad quem także ta część orzeczenia, jaka dotyczy rozstrzygnięcia o karze. Sąd pierwszej instancji kwestii tej poświęcił nader obszerny passus, szczegółowo uzasadniając swe stanowisko w tej mierze. Również i z tą argumentacją pozostaje się zgodzić (s. 47-59 uzasadnienia).

Obecnie co najwyżej podkreślenia wymaga, że w przypadku osk. R. M. mamy do czynienia ze sprawcą uprzednio czterokrotnie karany sądownie, w każdym wypadku właśnie za przestępstwa związane z naruszaniem przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii, odpowiadającego obecnie za różnorakie postacie czynów penalizowanych ustawą i to w warunkach powrotności do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k. (k. 1586-1587).

Także osk. K. K. był uprzednio karany sądownie na podstawie przepisy tejże ustawy (k. 1590).

Niechybnie, charakter i okoliczności, tak przedmiotowe, jak i podmiotowe przypisanych tym oskarżonym przestępstw, uzasadniały taką właśnie ocenę, zarówno stopnia społecznej szkodliwości przypisanych im przestępstw, jak i stopnia ich zawinienia, a niechybnie cele kary określone treścią przepisu ustawy z art. 53 k.k. mogą zostać względem nich osiągnięte wyłącznie poprzez wymierzenie im kar w takim właśnie rozmiarze.

Sąd odwoławczy nie dostrzegł żadnych innych uchybień, które winny by podlegać uwzględnieniu z urzędu.

Tak zatem, ze wszystkich tych powodów, jakie przywołano w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, jak i tych zaprezentowanych powyżej, apelacje obrońców oskarżonych należało uznać za oczywiście bezzasadne, w rozumieniu przepisu art. 457 § 2 k.p.k., wobec czego wyrok podlegał utrzymaniu w mocy.

O kosztach sądowych za każdą z instancji orzeczono po myśli art. 636 k.p.k., a także art. 2 ust. 1 pkt. 4 i 5 oraz art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednol. Dz. U. Nr 49/83, poz. 223 ze zm.), wobec braku podstaw do zwolnienia oskarżonych od ponoszenia owych kosztów.